

عنوان مقاله:

پیش‌بینی میزان خودمهارگری نوجوانان دختر و پسر در مقطع دبیرستان براساس صبر اسلامی و جهت‌گیری دینی

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات اسلام و روانشناسی، دوره 14، شماره 26 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

مریم سادات سید حسینی - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، گروه روانشناسی

حسین داودی - استادیار، گروه مشاوره، واحد خمین، دانشگاه آزاد

رحیم نارویی نصرتی - عضو هیات علمی موسسه امام

خلاصه مقاله:

امروزه اعتقاد بر آن است که رفتار فضیلت‌محور و بلکه تمام سعادت انسان در گرو خودمهارگری او است. خودمهارگری با عوامل و سازه‌های روان‌شناختی از جمله برخی سازه‌های دینی ارتباط دارد؛ به همین دلیل، پژوهش حاضر در پی آن است رابطه سطح خودمهارگری نوجوانان را با دو متغیر جهت‌گیری دینی و سازه صبر براساس آموزه‌های اسلامی بررسی کند. بدین منظور نمونه‌ای با حجم 362 نفر از میان 4709 دانش‌آموز متوسطه اول و دوم با سنین 14 تا 17 سال در شهرستان محلات، به روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای انتخاب شد. سه پرسشنامه جهت‌گیری مذهبی، مقیاس صبر اسلامی در نوجوانان و مقیاس خودمهارگری براساس منابع اسلامی برای کشف داده‌های اولیه در میان آنان توزیع و داده‌ها با استفاده از ضرایب همبستگی پیرسون و رگرسیون، به کمک نرم‌افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد که سازه صبر به میزان 49 درصد با خودمهارگری ارتباط دارد و به میزان بالایی می‌تواند سطح خودمهارگری نوجوانان را با ضریب اطمینان 45 درصد پیش‌بینی کند. همچنین روشن شد که سطح جهت‌گیری دینی نیز به میزان 18 درصد با همین ضریب اطمینان در خودمهارگری نوجوانان سهمیم می‌باشد. از مجموع این یافته‌ها، نتیجه‌گیری می‌شود که برای افزایش سطح خودمهارگری می‌توان آموزش صبر اسلامی و مؤلفه‌های جهت‌گیری دینی را مدنظر قرار داد.

کلمات کلیدی:

جهت‌گیری دینی، صبر، خودمهارگری، متغیر ملاک، متغیر پیش‌بین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1146401>

